

- 2) Může členský stát z placení veterinárních poplatků vyloučit některé kategorie zemědělců, a to přesto, že zavedl systém výběru poplatků, který je jako celek způsobilý zajistit úhradu nákladů vynaložených na úřední kontroly, anebo může uplatňovat sazby, které jsou nižší než sazby stanovené v nařízení ES č. 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30. 4. 2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 19. března 2018 – C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta v. Regione Emilia-Romagna a další

(Věc C-200/18)

(2018/C 240/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta

Odpůrci: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 27 nařízení ES [č. 882/2004], který pro činnosti uvedené v příloze IV oddílu A a příloze V oddílu A stanoví, že členské státy zajistí výběr poplatku, vykládán v tom smyslu, že ukládá povinnost k platbě všem zemědělcům, a to i když „vykonávají porážku nebo bourání masa účelově a ve spojení s činností chovu zvířat“?
- 2) Může členský stát z placení veterinárních poplatků vyloučit některé kategorie zemědělců, a to přesto, že zavedl systém výběru poplatků, který je jako celek způsobilý zajistit úhradu nákladů vynaložených na úřední kontroly, anebo může uplatňovat sazby, které jsou nižší než sazby stanovené v nařízení ES č. 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30. 4. 2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 26. března 2018 – Idealmed III — Serviços de Saúde SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-211/18)

(2018/C 240/20)

Jednací jazyk: portugaltina

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Idealmed III — Serviços de Saúde, S.A

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES Rady ze dne 28. listopadu o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“)⁽¹⁾ tomu, aby se mělo za to, že nemocnice ve vlastnictví obchodní společnosti podle soukromého práva, která uzavřela smlouvy o poskytování služeb zdravotní péče se státem a právníky osobami veřejného práva, působí či začíná působit za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů, uvedených ve zmíněném předpise, pokud jsou splněny následující podmínky:
 - více než 54,5 % fakturace, včetně částek fakturovaných příslušným oprávněným uživatelům, je uskutečňováno ve vztahu ke státním subjektům a veřejným subsystémům zdravotního pojištění za ceny stanovené v dohodách a smlouvách s nimi uzavřenými;
 - více než 69 % uživatelů jsou osoby pojištěné v rámci veřejných subsystémů zdravotního pojištění nebo mají nárok na služby poskytované v rámci smluv uzavřených se státními subjekty;
 - více než 71 % lékařských výkonů je prováděno v rámci smluv uzavřených s veřejnými subsystémy zdravotního pojištění a státními subjekty a
 - na provádění činnosti je velký obecný veřejný zájem?
- 2) Vzhledem k tomu, že Portugalsko se v souladu s článkem 377 směrnice o DPH rozhodlo pokračovat v osvobození od DPH u plnění uskutečňovaných nemocnicemi neuvedenými v čl. 132 odst. 1 písm. b) této směrnice a poskytlo těmto osobám povinným k dani podle článku 391 směrnice možnost rozhodnout se pro zdanění těchto plnění, s povinností setrvat v režimu zdanění po dobu minimálně pěti let a možností vrátit se k režimu osvobození od daně pouze po projevení takového záměru, brání článek 391 nebo zásady ochrany nabytých práv a legitimního očekávání, rovnosti, zákazu diskriminace, neutrality a nenarušování hospodářské soutěže ve vztahu k uživatelům a osobám povinným k dani, které jsou veřejnoprávními subjekty, tomu, aby daňová a celní správa vyžadovala uplatňování režimu osvobození od daně před uplynutím uvedené doby, od okamžiku, kdy podle ní osoba povinná k dani začala poskytovat služby za sociálních podmínek srovnatelných s veřejnoprávními subjekty?
- 3) Brání uvedený článek 391 směrnice nebo výše uvedené zásady tomu, aby nový zákon vyžadoval před uplynutím uvedené doby pěti let uplatňování režimu osvobození od daně na osoby povinné k dani, které se předtím rozhodly pro režim zdanění?
- 4) Brání uvedený článek 391 směrnice nebo výše uvedené zásady právní úpravě, podle níž osoba povinná k dani, která zvolila uplatňování režimu zdanění, jelikož v době, kdy tuto možnost zvolila, neposkytovala služby zdravotní péče za sociálních podmínek srovnatelných s veřejnoprávními subjekty, může v tomto režimu setrvat, jestliže začne poskytovat takové služby za sociálních podmínek srovnatelných s veřejnoprávními subjekty?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.